

Lieve Nicole,

Onze vriendschap begon in april 1996 toen je vanuit Amsterdam in Neerkant, het Brabantse land terecht kwam. We leerden elkaar "toevallig" kennen tijdens de zwangerschap van jouw zoon Brett en mijn dochter Carly en gelijk vanaf het begin was er een sterke verbinding. Een vriendschap voor het leven was geboren. De kinderen samen spelen eerst in de box en later in de tuin en zandbak, samen zwemmen op dinsdagochtend, samen op vakantie met jou Oma in Zeeland toen ik in een hele moeilijke periode zat.

Jij was altijd zeer betrokken, bij onze eigen kinderen door je opleiding en als lieve vriendin, samen pratend over de levenslessen die we meemaakten. Samen lachen en samen huilen. Van elkaar leren. En dat allemaal bij die potten koffie of thee.. eindeloos en zo waardevol.

Jij woonde pas net vanwege het werk van Jeroen in de Neerkant. Kon je draai niet vinden in dat dorp en wilde graag aan het werk. Wat heb je het moeilijk gehad in het eerste jaren. Toen ging je met Brett naar de cursus "muziek op schoot" en daar kwam je Erna met Bram tegen. Op zoek naar nieuwe vriendschappen. Opnieuw dat "Kom je een keer een kopje koffie drinken?". Het was fijn om dan bij dat kopje koffie te praten, te lachen, te mopperen en te huilen als er ons iets dwars zat. Betrokken was je bij iedereen en zeer geliefd.

Samen hebben we veel meegemaakt, mooie maar ook minder mooie momenten. Misschien niet zo vaak als we altijd wilde, jij met 4 kids, Jeroen in Amerika, je studie, je gezondheid. Maar als er iets was dan waren we er voor elkaar. "Echte vrienden zie je niet, die staan achter je". Dat Jeroen alleen naar Amerika ging daar hadden jullie uiteindelijk samen voor gekozen. Hoe zwaar en moeilijk dat ook was. Maar met je moeder en vader als achtervang zat dat wel goed.

En de weinige tijd die je voor jezelf had ging je op schilderles, klussen in en om het huis. Je was trots op je appel- en peren- boom en je tuin, de kippen en konijnen en de vissen in de vijver. En de plannen maken over een huis waar kinderen terecht konden die in moeilijkheden zaten. Of die zoals je het zelf zei "dreigen tussen wal en schip te vallen" vanwege hun geestelijke gezondheid of hun familieomstandigheden. Samen met Marja had je al veel gesprekken en voorbereidingen opgepakt. Ik weet dat je ook in Helmond bent geweest en een pitch hebt gegeven. Maar kan nog steeds niet achterhalen wie je daar toen gesproken hebt.

Met zijn allen ging je op vakantie, Brett als laatste keer mee .. beetje tot rust komen en genieten van elkaar. Je had er zo veel zin in. Het zou een geweldige reis worden naar Maleisië...

En dan staan we hier vandaag: in Goes, op 26 mei 2018

Ter nagedachtenis is dit eerder genoemde mooie initiatief vandaag tot werkelijkheid gekomen. En wordt dit huis aan jou opgedragen.

Hopelijk gaan er nog veel volgen in Nederland!

Want niemand wist beter als jij hoeveel tiener-kinderen er in Nederland echt hulp nodig hebben. Heel veel Succes Marja en de hele club die daarbij hoort!

Liefs Erna en Mieke